

Příloha č. 1 – Příběh křivé mrkvičky

k úkolu Slavnost pro radost, pro MŠ

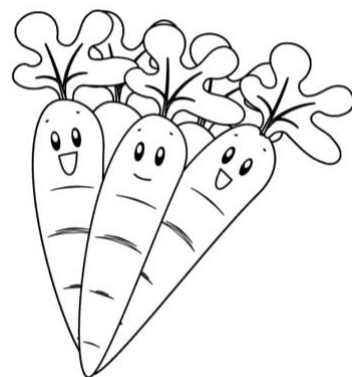
Na jednom malém políčku rostly mrkvičky. Všechny se těšily, až vyrostou a půjdou do světa – třeba do polévky nebo do salátu. Jedna z mrkviček ale byla jiná než ostatní. Nebyla rovná jako ostatní mrkve. Trochu se kroutila na jednu stranu. A právě kvůli tomu si dělala starosti.

„Nikdo mě nebude chtít,“ šeptala si smutně. „V obchodě mají rádi jen rovné mrkve. Ty vypadají hezky. Já jsem zahnutá... určitě mě vyhodí.“

Ostatní mrkvičky se na ni jen podivně dívaly.

Některé si něco šeptaly.

Mrkvička se cítila osamělá.

Ale farma, na které rostla, nebyla jako ty některé velké, kde se vybírají jen hezké kousky. Tady pracoval hodný farmář, který měl rád všechnu svou zeleninu – malou i velkou, rovnou i zakroucenou.

Když přišel sklízet mrkev, usmál se, když uviděl právě tu zahnutou. „Ty jsi moc hezká,“ řekl jí. „Možná nejsi rovná, ale to přece nevadí. Chuť je důležitější než tvar!“ A tak vzal mrkvičku s sebou na trh do města.

Na trhu chodilo spousta lidí. Někteří koukali po největší a nejrovnější zelenině. Ale pak přišla malá holčička s maminkou. „Mami, podívej!“ vykřikla. „Tahle mrkvička se směje! Je tak hezky zatočená! Můžeme si ji vzít?“

A maminka řekla: „Samozřejmě! Všechny mrkvičky jsou dobré, když jsou čerstvé a zdravé.“ Mrkvička se cítila šťastně. Už věděla, že nezáleží na tom, jak vypadá – důležité je, že někomu udělala radost a dobře chutná.

A tak skončila doma, v teplé kuchyni, kde z ní udělali výbornou mrkvovou polévku. A kdyby mohla, určitě by se usmívala až do posledního sousta.

